

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera întâi)

6 octombrie 2021 *

„Recurs – Acțiune în anulare – Decizia de punere în aplicare C(2016) 3549 final a Comisiei – Autorizare pentru utilizări ale ftalatului de bis (2-etilhexil) (DEHP) – Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 – Articolele 60 și 62 – Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 – Cerere de reexaminare internă – Decizia C(2016) 8454 final a Comisiei – Respingerea cererii”

În cauza C-458/19 P,

având ca obiect un recurs formulat în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, introdus la 14 iunie 2019,

ClientEarth, cu sediul în Londra (Regatul Unit), reprezentată de A. Jones, barrister, și J. Stratford, BL,

recurentă,

celelalte părți din procedură fiind:

Comisia Europeană, reprezentată de G. Gattinara, R. Lindenthal și K. Mifsud-Bonnici, în calitate de agenți,

pârâtă în primă instanță,

Agencia Europeană pentru Produse Chimice (ECHA), reprezentată de M. Heikkilä, W. Broere și F. Becker, în calitate de agenți,

intervenientă în primă instanță,

CURTEA (Camera întâi),

compusă din domnul J.-C. Bonichot (raportor), președinte de cameră, domnul L. Bay Larsen, doamna C. Toader și domnii M. Safjan și N. Jääskinen, judecători,

avocat general: doamna J. Kokott,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

* Limba de procedură: engleza.

după ascultarea concluziilor avocatei generale în ședința din 25 februarie 2021,
pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Prin recursul formulat, ClientEarth solicită Curții anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 4 aprilie 2019, ClientEarth/Comisia (T-108/17, denumită în continuare „hotărârea atacată”, EU:T:2019:215), prin care Tribunalul a respins acțiunea formulată de ClientEarth având ca obiect anularea Deciziei C(2016) 8454 final a Comisiei din 7 decembrie 2016 (denumită în continuare „decizia în litigiu”) de respingere a unei cereri de reexaminare internă introduse la 2 august 2016 de ClientEarth (denumită în continuare „cererea de reexaminare din 2016”) împotriva Deciziei de punere în aplicare C(2016) 3549 final a Comisiei din 16 iunie 2016 privind acordarea unei autorizații de utilizare a ftalatului de bis (2-etilhexil) (DEHP) în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO 2006, L 396, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 60, p. 3), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2016/217 al Comisiei din 16 februarie 2016 (JO 2016, L 40, p. 5) (denumit în continuare „Regulamentul REACH”).

Cadrul juridic

Convenția de la Aarhus

- 2 Articolul 9 alineatul (3) din Convenția privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu, semnată la Aarhus (Danemarca) la 25 iunie 1998 și aprobată în numele Comunității Europene prin Decizia 2005/370/CE a Consiliului din 17 februarie 2005 (JO 2005, L 124, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 14, p. 201), stipulează:

„În plus față de căile de atac prevăzute la alineatele (1) și (2) și fără a le aduce atingere, fiecare parte se asigură că, în cazul în care îndeplinesc criteriile prevăzute de legislația internă proprie, în cazul în care acestea există, membrii publicului au acces la proceduri administrative sau judiciare pentru a contesta acțiuni și omiteri ale persoanelor fizice și ale autorităților publice care contravin dispozițiilor legislației interne proprii privind mediul.”

Regulamentul REACH

- 3 Articolul 55 din Regulamentul REACH, intitulat „Scopul autorizării și analiza alternativelor de substituție”, precizează:

„Scopul prezentului titlu este de a asigura buna funcționare a pieței interne, precum și de a garanta totodată că riscurile care decurg din utilizarea substanțelor care prezintă o îngrijorare deosebită [a se citi «motive de îngrijorare deosebită»] sunt controlate corespunzător și că aceste substanțe sunt

substituite progresiv cu substanțe sau tehnologii alternative adecvate, în cazul în care acestea sunt fezabile din punct de vedere economic și tehnic. În acest scop, toți producătorii, importatorii și utilizatorii din aval analizează disponibilitatea alternativelor și examinează riscurile acestora și fezabilitatea tehnică și economică a substituirii.”

- 4 Articolul 56 din Regulamentul REACH, intitulat „Dispoziții generale”, prevede:

„(1) Un producător, importator sau utilizator din aval nu poate să introducă pe piață o substanță în vederea utilizării sau să o utilizeze el însuși, în cazul în care substanța respectivă este inclusă în anexa XIV, cu excepția următoarelor situații:

- (a) utilizarea (utilizările) substanței respective ca atare sau în amestec sau în articol pentru care este introdusă pe piață substanța sau pentru care utilizează el însuși substanța a fost autorizată în conformitate cu articolele 60-64 [...]

[...]”

- 5 Potrivit articolului 57 din acest regulament, intitulat „Substanțe care trebuie incluse în anexa XIV”:

„În anexa XIV pot fi incluse următoarele substanțe în conformitate cu procedura stabilită la articolul 58:

[...]

- (c) substanțele care îndeplinesc criteriile de clasificare în clasa de pericol toxicitate pentru reproducere categoria 1A sau 1B, efecte adverse asupra funcției sexuale și fertilității sau asupra dezvoltării, în conformitate cu secțiunea 3.7 din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 [al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor, de modificare și de abrogare a Directivelor 67/548/CEE și 1999/45/CE, precum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 (JO 2008, L 353, p. 1)];

[...]

- (f) substanțele, cum ar fi cele care afectează sistemul endocrin sau cele care au proprietăți persistente, bioacumulative și toxice sau foarte persistente și foarte bioacumulative, care nu îndeplinesc criteriile menționate la litera (d) sau (e), pentru care există dovezi științifice ale unor probabile efecte grave asupra sănătății umane și a mediului, care suscită un nivel de îngrijorare echivalent cu cel pentru alte substanțe enumerate la literele (a)-(e) și care sunt identificate individual, de la caz la caz, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 59.”

- 6 Articolul 58 din Regulamentul REACH, intitulat „Includerea substanțelor în anexa XIV”, prevede la alineatul (1):

„Ori de câte ori se ia o decizie de a include în anexa XIV substanțe menționate la articolul 57, o astfel de decizie se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 133 alineatul (4). [...]

[...]”

- 7 Articolul 59 din Regulamentul REACH, intitulat „Identificarea substanțelor menționate la articolul 57”, prevede la alineatul (1):

„Procedura stabilită în alineatele (2)-(10) de la prezentul articol se aplică în scopul identificării substanțelor care îndeplinesc criteriile menționate la articolul 57 și al întocmirii unei liste a substanțelor candidate la o eventuală includere în anexa XIV. Agenția [Europeană pentru Produse Chimice] indică, în cadrul acestei liste, substanțele care figurează în programul său de lucru, în conformitate cu articolul 83 alineatul (3) litera (e).”

- 8 Articolul 60 din Regulamentul REACH, intitulat „Emiterea autorizațiilor”, prevede:

„(1) Comisia este responsabilă pentru luarea deciziilor privind cererile de autorizare în conformitate cu prezentul titlu.

(2) Fără a aduce atingere dispozițiilor alineatului (3), o autorizație se emite în cazul în care riscul pe care îl prezintă pentru sănătatea umană sau pentru mediu utilizarea substanței, datorită proprietăților intrinsece precizate în anexa XIV, este controlat în mod corespunzător, în conformitate cu anexa I punctul 6.4 și astfel cum se arată în raportul de securitate chimică al solicitantului, având în vedere avizul Comitetului pentru evaluarea riscurilor menționat la articolul 64 alineatul (4) litera (a). Atunci când emite autorizația și în orice condiții impuse de aceasta, Comisia ia în considerare toate evacuările, emisiile și pierderile, inclusiv riscurile care decurg din utilizări difuze sau larg răspândite, cunoscute la momentul deciziei.

[...]

(3) Alineatul (2) nu se aplică:

(a) substanțelor care îndeplinesc criteriile articolului 57 litera (a), (b), (c) sau (f), pentru care nu este posibil să se determine un prag în conformitate cu anexa I punctul 6.4;

(b) substanțelor care îndeplinesc criteriile articolului 57 litera (d) sau (e);

(c) substanțelor identificate în temeiul articolului 57 litera (f) care au proprietăți persistente, bioacumulative și toxice sau proprietăți foarte persistente și foarte bioacumulative.

(4) În cazul în care nu se poate emite o autorizație în temeiul alineatului (2) sau pentru substanțele enumerate la alineatul (3), o autorizație se poate emite numai cu condiția să se demonstreze că avantajele socioeconomice au o pondere mai mare decât riscul pe care îl prezintă pentru sănătatea umană sau pentru mediu utilizarea substanței și să nu existe tehnologii sau substanțe alternative corespunzătoare. Această decizie se adoptă după luarea în considerare a tuturor elementelor următoare și luarea în considerare a avizelor Comitetului pentru evaluarea riscurilor și ale Comitetului pentru analiză socioeconomică [...]:

(a) riscul prezentat de utilizarea substanței, inclusiv caracterul adecvat și eficacitatea măsurilor de administrare a riscurilor propuse;

(b) avantajele socioeconomice care decurg din utilizarea substanței și implicațiile socioeconomice ale respingerii autorizării, demonstrate de către solicitant sau alte părți interesate;

- (c) analiza alternativelor prezentate de solicitant, în temeiul articolului 62 alineatul (4) litera (e), sau orice plan de substituie prezentat de solicitant în temeiul articolului 62 alineatul (4) litera (f) și contribuțiile prezentate de orice terți, în temeiul articolului 64 alineatul (2);
- (d) informațiile disponibile cu privire la riscurile pe care le prezintă pentru sănătatea umană sau pentru mediu alte tehnologii sau substanțe alternative.
- (5) Atunci când evaluează dacă sunt disponibile substanțe sau tehnologii alternative adecvate, Comisia ia în considerare toate aspectele relevante, inclusiv:
 - (a) dacă trecerea la alternative de substituție ar conduce la o reducere a riscurilor globale pentru sănătatea umană și pentru mediu, având în vedere caracterul adecvat și eficacitatea măsurilor de administrare a riscurilor;
 - (b) fezabilitatea tehnică și economică a alternativelor pentru solicitant.

[...]

(7) O autorizație se emite numai în cazul în care cererea se face în conformitate cu cerințele articolului 62.

[...]

(10) Fără a aduce atingere eventualelor condiții aferente autorizației, titularul se asigură că nivelul expunerii este cât mai scăzut posibil din punct de vedere tehnic și practic.”

9 Articolul 62 din Regulamentul REACH, intitulat „Cererile de autorizare”, are următorul cuprins:

„[...]

(3) Cererile se pot depune pentru una sau mai multe substanțe care respectă definiția unui grup de substanțe din anexa XI punctul 1.5 și pentru una sau mai multe utilizări. Cererile se pot depune pentru propria (propriile) utilizare (utilizări) ale solicitantului și/sau pentru utilizările pentru care intenționează să introducă substanța pe piață.

(4) Cererea de autorizare cuprinde următoarele informații:

[...]

- (c) o cerere de autorizare, în care să se specifice pentru ce utilizare (utilizări) este cerută autorizarea și care să acopere utilizarea substanței în amestecuri și/sau, după caz, în articole;
- (d) un raport de securitate chimică elaborat în conformitate cu anexa I, care să acopere riscurile pe care le prezintă pentru sănătatea umană și/sau pentru mediu utilizarea substanței (substanțelor), datorită proprietăților intrinsece precizate în anexa XIV, cu excepția cazului în care a fost deja prezentat în cadrul cererii de înregistrare;
- (e) o analiză a alternativelor, luând în considerare riscurile acestora și fezabilitatea tehnică și economică a substituției și incluzând, după caz, informații cu privire la orice activități relevante de cercetare și dezvoltare relevantă desfășurate de către solicitant;

(f) un plan de substituire care să prevadă un calendar al acțiunilor propuse de către solicitant, atunci când din analiza menționată la litera (e) reiese că sunt disponibile alternative adecvate, luând în considerare elementele de la articolul 60 alineatul (5).

(5) Cererea poată să includă:

(a) o analiză socioeconomică efectuată în conformitate cu anexa XVI;

[...]"

Regulamentul (CE) nr. 1367/2006

- 10 Articolul 10, intitulat „Cererea de reexaminare internă a actelor administrative”, din Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 septembrie 2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului (JO 2006, L 264, p. 13, Ediție specială, 15/vol. 17, p. 126) conține, la alineatul (1), următoarele dispoziții:

„Orice organizație nonguvernamentală care îndeplinește criteriile stabilite la articolul 11 este îndreptățită să introducă o cerere de reexaminare internă la instituția sau organismul comunitar care adoptă un act administrativ în temeiul dreptului mediului sau care, în cazul unei pretinse omisiuni administrative, ar fi trebuit să adopte un astfel de act.

[...]"

Istoricul litigiului

- 11 Regulamentul (UE) nr. 143/2011 al Comisiei din 17 februarie 2011 de modificare a anexei XIV la Regulamentul nr. 1907/2006 (JO 2011, L 44, p. 2) a inclus în această anexă DEHP, un compus organic utilizat în esență pentru înmuierea materialelor plastice pe bază de policlorură de vinil (PVC), din cauza proprietăților toxice ale acestei substanțe pentru reproducere, în sensul articolului 57 litera (c) din Regulamentul REACH.

- 12 La 13 august 2013, trei societăți de reciclare a deșeurilor (denumite în continuare „solicitante autorizației”) au prezentat o cerere de autorizare comună în temeiul articolului 62 din Regulamentul REACH coroborat cu articolul 60 alineatul (2) din acest regulament (denumită în continuare „cererea de autorizare”), în vederea introducerii pe piață a DEHP pentru următoarele „utilizări”:

„– formularea de policlorură de vinil (PVC) flexibilă reciclată care conține compuși și amestecuri uscate în care există DEHP;

– utilizarea industrială a PVC-ului flexibil reciclat care conține DEHP în prelucrarea polimerilor prin calandrare, extrudare, compresie și turnare prin injecție pentru fabricarea articolelor din PVC.”

- 13 În analiza alternativelor de substituție care însoțesc cererea de autorizare, solicitantele autorizației au arătat:

„DEHP este un plastifiant care este utilizat de mai multe decenii pentru înmuierea PVC în vederea fabricării de PVC plastifiat sau flexibil. [...]

DEHP se adaugă, așadar, la PVC înainte ca materialul plastic să fie transformat în articole din plastic și înainte ca aceste articole din plastic să devină deșeuri, cu alte cuvinte, un produs potențial de valoare pentru [solicitantele autorizației]. În sens strict, DEHP nu joacă, așadar, niciun rol funcțional specific pentru [solicitantele autorizației]; el este doar prezent ca impuritate (în mare parte nedorită) în deșeurile care sunt colectate, triate și prelucrate și care sunt ulterior introduse pe piață sub formă de «material reciclat». Cu toate acestea, prezența limitată a DEHP (sau a altor plastifianți) în produsul reciclat ar putea teoretic să prezinte anumite avantaje pentru utilizatorii din aval (prelucrătorii de PVC):

- poate facilita transformarea materiei prime care trebuie reciclată în noi articole din PVC și
- poate permite prelucrătorilor de PVC să reducă cantitatea de PVC pur (sau «virgin») (sau alți plastifianți) care trebuie adăugați la compuşii lor pentru a produce noi articole din PVC flexibil.”

- 14 La 10 octombrie 2014, Comitetul pentru evaluarea riscurilor și Comitetul pentru analiză socioeconomică (denumit în continuare „CASE”) din cadrul Agenției Europene pentru Produse Chimice (ECHA) și-au prezentat avizele cu privire la cererea de autorizare.
- 15 Potrivit Comitetului pentru evaluarea riscurilor, solicitantele autorizației nu au demonstrat că riscurile pentru sănătatea lucrătorilor care rezultă din cele două utilizări solicitate erau controlate în mod corespunzător, astfel cum prevede articolul 60 alineatul (2) din Regulamentul REACH.
- 16 CASE a concluzionat că, în pofida existenței anumitor insuficiențe în analiza prezentată de solicitantele autorizației pentru a demonstra avantajele socioeconomice ale utilizărilor pentru care fusese depusă cererea de autorizare, autorizația putea fi acordată în temeiul unei „analize calitative” care includea incertitudinile relevante.
- 17 La 12 decembrie 2014, ECHA a actualizat și a completat mențiunea existentă privind DEHP din „list[a] substanțelor candidate la o eventuală includere în anexa XIV” la Regulamentul REACH, prevăzută la articolul 59 alineatul (1) din Regulamentul REACH (denumită în continuare „lista substanțelor candidate”), prin identificarea acesteia ca substanță care afectează sistemul endocrin, pentru care existau dovezi științifice ale unor probabile efecte grave asupra mediului, care suscitau un nivel de îngrijorare echivalent cu cel pentru alte substanțe enumerate la articolul 57 literele (a)-(e) din Regulamentul REACH, în sensul articolului 57 litera (f) din același regulament.
- 18 La 16 iunie 2016, Comisia a adoptat Decizia de punere în aplicare C(2016) 3549 final privind acordarea autorizației de utilizare a DEHP în conformitate cu Regulamentul REACH (denumită în continuare „decizia de autorizare”).

- 19 La articolul 1 din această decizie, Comisia a acordat o autorizație pentru următoarele „utilizări”:
- „– formularea de policlorură de vinil (PVC) flexibilă reciclată care conține compuși și amestecuri uscate în care există DEHP;
 - utilizarea industrială a PVC-ului flexibil reciclat care conține DEHP în prelucrarea polimerilor prin calandrare, extrudare, compresie și turnare prin injecție pentru fabricarea articolelor din PVC [...]”
- 20 Potrivit aceleiași dispoziții, autorizația menționată a fost acordată în temeiul articolului 60 alineatul (4) din Regulamentul REACH.
- 21 Prin cererea sa de reexaminare din 2016, ClientEarth, un organism fără scop lucrativ având ca obiectiv protecția mediului, a solicitat Comisiei reexaminarea internă a deciziei de autorizare în temeiul articolului 10 din Regulamentul nr. 1367/2006.
- 22 Prin decizia în litigiu, Comisia a respins această cerere ca fiind nefondată.

Acțiunea în fața Tribunalului și hotărârea atacată

- 23 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 17 februarie 2017, ClientEarth a solicitat anularea deciziei în litigiu și a deciziei de autorizare.
- 24 Prin Decizia președintelui Camerei a cincea a Tribunalului din 29 iunie 2017, a fost admisă cererea de intervenție a ECHA.
- 25 La punctul 31 din hotărârea atacată, Tribunalul a apreciat că acțiunea era vădit inadmisibilă în măsura în care reclamanta solicita anularea deciziei de autorizare.
- 26 În ceea ce privește cererea de anulare a deciziei în litigiu, Tribunalul, la punctul 92 din hotărârea atacată, a respins de asemenea ca inadmisibil și, în orice caz, ca nefondat primul aspect al primului motiv întemeiat pe erori de drept și de apreciere în interpretarea noțiunii de „utilizare”, vizată la articolul 56 alineatul (1) litera (a) și la articolul 62 alineatul (4) litera (c) din Regulamentul REACH.
- 27 Tribunalul, la punctul 151 din hotărârea atacată, a respins ca nefondat al doilea aspect al primului motiv, întemeiat pe existența unor erori de drept și de apreciere în legătură cu deficiențe din raportul de securitate chimică.
- 28 Acesta a apreciat, la punctul 167 din hotărârea atacată, că argumentele menționate în susținerea celui de al treilea aspect al primului motiv, întemeiat pe existența unor erori de drept și a unor erori vădite de apreciere în ceea ce privește evaluarea alternativelor de substituție adecvate, trebuiau examinate în cadrul celui de al treilea motiv.
- 29 La punctul 178 din hotărârea atacată, Tribunalul a respins ca nefondat al patrulea aspect al primului motiv întemeiat pe o încălcare a articolului 60 alineatul (7) și a articolului 64 alineatul (3) din Regulamentul REACH și a respins primul motiv în totalitatea sa.

- 30 În ceea ce privește al doilea motiv, întemeiat pe erori vădite de apreciere care afectează evaluarea socioeconomică prevăzută la articolul 60 alineatul (4) din Regulamentul REACH, Tribunalul, la punctul 189 din hotărârea atacată, a respins ca nefondat primul aspect al acestui motiv, întemeiat pe erori de drept și pe erori vădite de apreciere care afectează cadrul de referință al acestei analize, și, la punctul 204 din hotărârea atacată, a respins ca inadmisibil și, în orice caz, ca nefondat al doilea aspect al acestui motiv, întemeiat pe erori vădite de apreciere care afectează evaluarea echilibrului dintre riscuri și avantaje.
- 31 Tribunalul, la punctul 224 din hotărârea atacată, a respins de asemenea ca nefondat al treilea aspect al aceluiași motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere, pentru motivul neluării în considerare a anumitor informații în cadrul acestei evaluări.
- 32 Prin urmare, acesta a respins al doilea motiv în integralitatea sa.
- 33 Tribunalul, la punctul 271 din hotărârea atacată, a respins ca nefondat al treilea motiv, întemeiat pe erori de drept și pe erori vădite de apreciere în analiza alternativelor de substituție.
- 34 La punctul 307 din hotărârea atacată, acesta a respins al patrulea motiv, întemeiat pe o încălcare a principiului precauției, astfel cum este prevăzut la articolul 191 alineatul (2) TFUE.
- 35 În consecință, Tribunalul a respins acțiunea în întregime.

Concluziile părților din recurs

- 36 Recurenta solicită Curții:
- anularea hotărârii atacate;
 - trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului; sau
 - cu titlu subsidiar, declararea acțiunii în anulare ca fiind admisibilă și întemeiată și, în consecință, anularea deciziei în litigiu;
 - obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate de interveniente în primă instanță și în cadrul recursului.
- 37 Comisia solicită Curții:
- respingerea recursului ca nefondat;
 - obligarea recurente la plata cheltuielilor de judecată.
- 38 ECHA solicită Curții:
- respingerea recursului ca nefondat;
 - obligarea recurente la plata cheltuielilor de judecată.

Cu privire la recurs

- 39 În susținerea recursului său, recurenta invocă șapte motive.

Cu privire la primul motiv

Argumentația părților

- 40 Prin intermediul primului motiv, recurenta susține că Tribunalul a respins în mod eronat, ca fiind inadmisibile, anumite părți ale acțiunii sale în anulare.
- 41 Ea consideră, în primul rând, că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a apreciat, la punctele 53 și 54 din hotărârea atacată, că acțiunea nu putea privi decât legalitatea deciziei în litigiu, iar nu caracterul suficient al cererii de autorizare. În opinia sa, această analiză nu respectă articolul 9 alineatul (3) din Convenția de la Aarhus, nici dreptul la o cale de atac efectivă.
- 42 Ea adaugă că Tribunalul a supus în mod eronat, la punctul 54 din hotărârea atacată, admisibilitatea argumentelor sale privind decizia de autorizare condiției ca presupusele erori să figureze în mod expres în decizia Comisiei cu privire la cererea de reexaminare internă.
- 43 Ea susține, în al doilea rând, că Tribunalul a săvârșit o eroare atunci când a considerat, la punctele 55 și 56 din hotărârea atacată, că nu numai motivele, ci și argumentele invocate în fața sa în cadrul unei acțiuni având ca obiect anularea unei decizii de respingere a cererii de examinare din 2016 sunt admisibile numai în măsura în care au fost deja prezentate în această cerere de reexaminare.
- 44 În memoriul său în replică, ea susține că Curtea a precizat, în Hotărârea din 12 septembrie 2019, *TestBioTech și alții/Comisia* (C-82/17 P, EU:C:2019:719), că o acțiune în anulare împotriva unei decizii de respingere a unei cereri de reexaminare nu poate, desigur, să se întemeieze pe motive sau elemente de probă noi, care nu au fost invocate într-o cerere de reexaminare internă, dar că solicitantul unei asemenea reexaminări nu este obligat să reia exact aceleași argumente în cadrul acțiunii sale în fața instanțelor Uniunii.
- 45 În al treilea rând, recurenta adaugă că, în orice caz, unele dintre argumentele pe care Tribunalul le-a respins ca fiind inadmisibile, la punctele 61, 62, 74, 75, 85-87, 195-200 și 234-236 din hotărârea atacată, erau menționate în cererea sa de reexaminare din 2016 sau nu constituiau decât dezvoltări ale acestora.
- 46 Comisia consideră că primul motiv nu poate fi admis.
- 47 ECHA susține argumentele Comisiei.

Aprecierea Curții

- 48 În ceea ce privește argumentul recurente referitor la eroarea de drept care ar fi fost săvârșită de Tribunal, întrucât acesta a constatat inadmisibilitatea acțiunii formulate împotriva deciziei de autorizare, trebuie arătat că, după cum a indicat Comisia, recurenta nu a contestat punctul 26 din hotărârea atacată, în care Tribunalul a constatat că ea nu solicita anularea deciziei de autorizare, întrucât aprecia că nu îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 263 TFUE.

- 49 În ceea ce privește argumentul recurenței referitor la eroarea de drept care ar fi fost săvârșită de Tribunal, întrucât acesta a constatat inadmisibilitatea argumentelor care urmăreau să demonstreze eventuale erori săvârșite de solicitantele autorizației, trebuie arătat că, pe de o parte, Tribunalul nu a săvârșit o eroare de drept atunci când a considerat, la punctul 53 din hotărârea atacată, că, în cadrul prezentei acțiuni referitoare la decizia Comisiei cu privire la cererea de reexaminare internă erau admisibile numai motivele care urmăreau să demonstreze erori de drept sau de apreciere care viciau de nelegalitate această decizie, iar nu cele care vizau decizia de autorizare.
- 50 Pe de altă parte, contrar celor susținute de recurentă, nu rezultă din cuprinsul punctului 54 din hotărârea atacată că numai elementele reluate „expres” în decizia Comisiei cu privire la cererea de reexaminare internă pot fi contestate în fața Tribunalului, ci că numai erorile care afectează această decizie pot face obiectul unei astfel de acțiuni, după cum reiese de asemenea din cuprinsul punctelor 234 și 235 din hotărârea atacată.
- 51 În ceea ce privește argumentul întemeiat pe o eroare de drept care ar fi fost săvârșită de Tribunal, întrucât ar fi considerat, la punctele 55 și 56 din hotărârea atacată, că motivele, dar și argumentele invocate în fața acestuia în cadrul unei acțiuni având ca obiect anularea unei decizii precum decizia în litigiu nu sunt admisibile decât dacă au fost deja prezentate în cererea de reexaminare din 2016, trebuie să se constate caracterul său inoperant, deoarece, în orice caz, Tribunalul a constatat de asemenea, cu titlu subsidiar, caracterul nefondat al argumentelor recurenței menționate în primul său motiv, fără ca această apreciere pe fond să fi fost contestată în prezentul recurs.
- 52 Astfel, argumentul recurenței potrivit căruia doar introducerea activă sau aplicarea activă a unei substanțe „într-un proces industrial” constituie o „utilizare”, în sensul articolului 56 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul REACH, care a fost respins ca inadmisibil la punctul 62 din hotărârea atacată, a fost respins pe fond, cu titlu subsidiar, la punctele 63-68 și 72 din hotărârea atacată.
- 53 Aceasta este și situația argumentului recurenței, potrivit căruia Comisia ar fi autorizat în realitate un „proces în ansamblu”, și anume „reciclarea de materiale care conțin o substanță care prezintă motive de îngrijorare deosebită”, și ar fi acordat o autorizație pentru o „tratare de deșeuri plastice”, cu încălcarea legislației europene în materie de deșeuri, precum și a argumentului referitor la statutul de „încetare a calității de deșeu”, respinse de Tribunal ca fiind inadmisibile, la punctele 75 și, respectiv, 87 din hotărârea atacată și, în orice caz, ca fiind nefondate, la punctele 76, 86, 88 și, respectiv, 89 din hotărârea atacată.
- 54 De asemenea, argumentul recurenței privind aprecierea evaluării comparative a riscurilor și a avantajelor, respins ca inadmisibil la punctul 200 din hotărârea atacată, a fost considerat în orice caz nefondat, la punctul 204 din această hotărâre, iar cel referitor la analiza, pretins insuficientă, a alternativelor de substituție propuse în cererea de autorizare, pentru motivul că nu preciza funcția DEHP, respins ca inadmisibil la punctul 234 din hotărârea atacată, a fost apreciat ca fiind în orice caz nefondat la punctul 236 din această hotărâre.
- 55 Întrucât toate argumentele invocate în susținerea primului motiv sunt nefondate sau inoperante, este necesară în consecință înlăturarea lor.

Cu privire la al doilea motiv

Argumentația părților

- 56 Prin intermediul celui de al doilea motiv, recurenta susține că Tribunalul a impus organizațiilor neguvernamentale o sarcină a probei excesivă. Ea menționează, în această privință, punctele 57, 112, 113, 148-150 și 248-251 din hotărârea atacată.
- 57 Ea se referă printre altele la Hotărârea din 14 noiembrie 2013, ICdA și alții/Comisia (T-456/11, EU:T:2013:594, punctul 61), în care Tribunalul ar fi impus un standard privind probațiunea mai redus altor actori economici.
- 58 Comisia susține că recurenta se limitează în realitate să repete argumentele invocate în primă instanță și că al doilea motiv este în orice caz nefondat.
- 59 ECHA susține argumentele Comisiei.

Aprecierea Curții

- 60 În această privință, trebuie amintit că rezultă din jurisprudența Curții că, pentru a preciza motivele de reexaminare în modul impus, solicitantul unei reexaminări interne a unui act administrativ în temeiul dreptului mediului este ținut să indice elementele de fapt sau argumentele de drept substanțiale care pot da naștere unor îndoieli plauzibile, și anume semnificative, în ceea ce privește aprecierea efectuată de instituția sau de organismul Uniunii în actul vizat (a se vedea în acest sens Hotărârea din 12 septembrie 2019, TestBioTech și alții/Comisia, C-82/17 P, EU:C:2019:719, punctul 69).
- 61 Or, în ceea ce privește lacunele invocate de recurentă în evaluarea riscurilor furnizată de solicitantele autorizației, Tribunalul nu s-a pronunțat, la punctele 112 și 113 din hotărârea atacată, cu privire la standardul privind probațiunea impus recurteii, ci a constatat, la punctul 114 din hotărârea atacată, caracterul inoperant al argumentelor invocate în această privință de recurentă.
- 62 În plus, la punctele 148 și 149 din hotărârea atacată, Tribunalul s-a limitat să indice caracterul insuficient al argumentelor invocate de recurentă, considerând că aceasta nu putea invoca în mod izolat insuficiențele raportului de securitate, fără a contesta în mod argumentat evaluarea CASE care arăta că autorizația putea fi acordată în speță.
- 63 Făcând această apreciere, Tribunalul s-a limitat, așadar, să acționeze în conformitate cu principiul amintit la punctul 60 din prezenta hotărâre.
- 64 În ceea ce privește analiza alternativelor de substituție, trebuie arătat că, la punctele 248-250 din hotărârea atacată vizate de recurs, Tribunalul a considerat că recurenta nu a furnizat niciun element care să repună în discuție aprecierile faptelor reținute de Comisie în decizia în litigiu în ceea ce privește indisponibilitatea alternativelor de substituție. Această concluzie era întemeiată pe constatarea că, pe de o parte, recurenta nu a explicat pe ce bază Comisia a putut ajunge la alt rezultat decât cel cuprins în avizul CASE pe acest subiect și că, pe de altă parte, în orice caz, aceasta nu a contestat în mod specific, în cererea sa de reexaminare din 2016, concluzia globală dedusă de Comisie în ceea ce privește indisponibilitatea alternativelor de substituție.

- 65 Contrar celor susținute de recurentă, nu reiese, așadar, din cuprinsul punctelor menționate că Tribunalul i-a impus să furnizeze o analiză completă a alternativelor de substituție în locul solicitantelor autorizației, ci pur și simplu că a constatat că aceasta nu a indicat elementele de fapt sau argumentele de drept substanțiale care pot da naștere unor îndoieli plauzibile în ceea ce privește aprecierea efectuată de Comisie.
- 66 Rezultă din ceea ce precedă că nu reiese nicidecum din cuprinsul punctelor din hotărârea atacată vizate de al doilea motiv că Tribunalul ar fi impus recurente o sarcină a probei excesivă, iar argumentul acesteia potrivit căruia altor actori economici li s-a impus un standard privind probațiunea mai redus, într-o cauză distinctă de speță, nu poate în orice caz să fie admis.
- 67 Rezultă că al doilea motiv este nefondat și trebuie respins.

Cu privire la al treilea motiv

Argumentația părților

- 68 Prin intermediul celui de al treilea motiv, recurenta susține că Tribunalul a încălcat Regulamentul REACH, în special articolul 55 din acesta, atunci când a apreciat, la punctele 71, 72, 79, 91, 162, 238 și 242-244 din hotărârea atacată, că reducerea producției de DEHP virgin, care permite utilizarea de DEHP reciclat, putea constitui o utilizare conformă Regulamentului REACH și baza unei analize pertinente a alternativelor de substituție.
- 69 Aceasta afirmă, în primul rând, că raționamentul Tribunalului se bazează pe un postulat eronat, întrucât regimul de autorizare prevăzut de Regulamentul REACH nu privește producția acestor substanțe în Uniune, ci utilizarea lor sau introducerea lor pe piață în scopul unei utilizări, astfel cum rezultă din articolul 56 din acest regulament. Articolele în care DEHP este deja încorporat ar putea, în plus, să fie importate în mod legal în Uniune.
- 70 Ea susține, în al doilea rând, că, procedând astfel, Tribunalul a săvârșit o eroare atunci când a considerat, la punctul 91 din hotărârea atacată, că alte amestecuri, fără DEHP, puteau fi alternative de substituție, fără a lua în considerare veritabila funcție a DEHP, care este de a permite flexibilitatea materialului. De asemenea, Tribunalul ar fi considerat în mod eronat ca fiind suficientă, la punctul 247 din hotărârea atacată, simpla referire la alte surse de PVC (virgin) care conțin alți plastifianți, fără ca aceștia să fie măcar numiți sau ca proprietățile de flexibilitate a materialului să fie menționate.
- 71 Ea adaugă că, deși articolul 55 din Regulamentul REACH prevede o substituție „progresivă” a substanțelor, aceasta trebuie totuși să aibă loc imediat ce sunt disponibile alternativele de substituție, contrar celor ce ar rezulta din cuprinsul punctelor 243 și 244 din hotărârea atacată. Considerând că alți plastifianți sau alte materiale flexibile nu ar avea relevanță pentru această evaluare, Tribunalul ar împiedica o astfel de substituție. Ea adaugă că era de notorietate publică că erau disponibili alți plastifianți, mai siguri, pentru a fabrica un produs din plastic flexibil.
- 72 În memoriul în replică, recurenta susține că nu a confundat noțiunile de „utilizare” și de „funcție” a substanței, ci că, contrar celor susținute de Comisie, funcția substanței este cea care constituie criteriul relevant în cadrul analizei alternativelor de substituție. Prin urmare, dacă o substanță asigură o funcție într-un amestec, analiza alternativelor de substituție ar trebui să se întemeieze în mod necesar pe aceasta.

- 73 Pe de altă parte, Comisia ar săvârși o eroare atunci arătând că analiza alternativelor de substituție trebuie efectuată din punctul de vedere al solicitantelor autorizației.
- 74 Comisia consideră că acest motiv nu poate fi admis.
- 75 ECHA susține argumentele Comisiei.

Aprecierea Curții

- 76 Trebuie arătat că, printre diferitele puncte din hotărârea atacată vizate de recurentă în al treilea său motiv, numai punctele 238 și 242-244 din hotărârea respectivă se înscriu în motivarea acesteia referitoare la încălcarea articolului 55 din Regulamentul REACH și a articolului 60 alineatele (4) și (5) din acest regulament în ceea ce privește analiza alternativelor de substituție.
- 77 De asemenea, trebuie constatat că, deși analiza de către Tribunal a conformității alternativelor de substituție luate în considerare de Comisie ține de aprecierea faptelor, al treilea motiv ridică totuși de asemenea o problemă de drept, în măsura în care privește condițiile în care Comisia trebuie să aprecieze alternativele de substituție.
- 78 Trebuie amintit în această privință că, astfel cum rezultă din textul articolului 60 alineatele (2) și (4) din Regulamentul REACH, regimurile de autorizare prevăzute de aceste dispoziții se referă la introducerea pe piață în vederea unei utilizări sau la utilizarea substanței care face obiectul cererii de autorizare.
- 79 În plus, articolul 3 punctul 24 din Regulamentul REACH definește noțiunea de „utilizare” în sens larg, ca „orice prelucrare, formulare, consum, depozitare, păstrare, tratare, [...] amestecare, fabricare a unui articol sau orice altă utilizare”, și articolul 56 alineatul (1) litera (a) din acest regulament impune o autorizare nu numai pentru utilizarea unei substanțe ca atare, ci și atunci când aceasta este conținută într-un amestec.
- 80 Prin urmare, Tribunalul nu a săvârșit o eroare de drept atunci când a considerat, la punctul 238 din hotărârea atacată, că Comisia a apreciat în mod legal că autorizația acordată în speță privea utilizarea DEHP „în amestec”.
- 81 Rezultă de asemenea că Tribunalul a considerat în mod întemeiat, la punctul 239 din hotărârea atacată, că evaluarea alternativelor de substituție putea, prin urmare, să fie realizată în raport cu „amestecul” respectiv, în loc de substanța conținută în acesta.
- 82 În ceea ce privește aspectul dacă Tribunalul a săvârșit totuși o eroare drept atunci când a apreciat, printre altele, la punctul 238 din hotărârea atacată, că Comisia a reținut în mod legal că una dintre „funcțiile” DEHP, luate în considerare pentru a examina alternativele de substituție, era de a „reduce cantitatea de plastifianți care trebuie adăugată pentru fabricarea articolelor din PVC flexibil pe bază de material din PVC flexibil reciclat”, trebuie să se constate că nu reiese din cuprinsul punctelor din hotărârea atacată vizate de recurentă în al treilea său motiv că Tribunalul ar fi trebuit să invalideze analiza alternativelor de substituție prevăzute la articolul 60 alineatul (4) din Regulamentul REACH, pentru motivul că Comisia nu ar fi luat în considerare flexibilitatea materialului și nici măcar nu ar fi menționat-o, întrucât rezultă, dimpotrivă, atât din cuprinsul punctului 238 din hotărârea atacată, cât și din cuprinsul punctului 242 din aceasta, că Comisia a luat în considerare și funcția de plastifiant a DEHP.

- 83 În plus, trebuie adăugat că, în măsura în care susține că era de „notorietate publică” că alți plastifianți, mai siguri, erau disponibili pentru a fabrica un produs din plastic flexibil, recurenta repune în discuție aprecierea faptelor efectuată de Tribunal. O astfel de apreciere nu poate fi examinată în cadrul prezentului recurs, sub rezerva unei denaturări a faptelor, care nu este invocată de recurentă.
- 84 În plus, nu reiese din cuprinsul punctului 244 din hotărârea atacată că Tribunalul a apreciat că articolul 55 din Regulamentul REACH nu impunea utilizarea alternativelor de substituție atunci când acestea sunt disponibile. Astfel, la punctul 244 menționat, Tribunalul doar a amintit că, astfel cum rezultă din înșiși termenii acestui articol 55, obiectivul urmărit este cel de a substitui „progresiv” substanțele care prezintă motive de îngrijorare deosebită cu substanțe sau cu tehnologii alternative adecvate, „în cazul în care acestea sunt fezabile din punct de vedere economic și tehnic”.
- 85 Rezultă că, întrucât diferitele argumente invocate de recurentă în susținerea celui de al treilea său motiv sunt nefondate, se impune respingerea acestuia.

Cu privire la al patrulea motiv

Argumentația părților

- 86 Prin intermediul celui de al patrulea motiv, recurenta susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a apreciat, la punctele 104-111 din hotărârea atacată, că evaluarea conformității cererii de autorizare, prevăzută la articolul 60 alineatul (7) din Regulamentul REACH, este pur formală și nu impune Comisiei să verifice dacă informațiile furnizate de solicitant îndeplinesc pe fond cerințele articolului 62 din regulamentul respectiv și din anexa I la acesta.
- 87 Recurenta susține că nu contestă interpretarea articolului 60 alineatul (7) din Regulamentul REACH reținută de Tribunal la punctele 104 și 106 din hotărârea atacată, în măsura în care Tribunalul apreciază că revine Comisiei sarcina de a verifica dacă o cerere este conformă cerințelor articolului 62 din acest regulament din punct de vedere „formal”, fără a trebui să determine dacă raportul de securitate chimică „deduce concluziile corecte” în ceea ce privește printre altele proprietățile unei substanțe chimice.
- 88 Recurenta susține că Tribunalul a săvârșit totuși o eroare cu privire la ceea ce trebuie să se înțeleagă prin verificare „formală”, întrucât a precizat, la punctul 109 din hotărârea atacată, că, deși anexa I la Regulamentul REACH descrie elementele pe care trebuie să le conțină în mod necesar anumite documente prezentate de solicitantul unei autorizații, precum raportul de securitate chimică, această anexă nu obligă Comisia, în cadrul examinării care îi revine în temeiul articolului 60 alineatul (7) din acest regulament coroborat cu articolul 62 din acesta, să examineze respectivele elemente pe fond.
- 89 Ea susține că hotărârea atacată este contradictorie, întrucât Tribunalul a precizat, la punctul 109 din această hotărâre, că Comisia nu este obligată, în acest stadiu al procedurii, să efectueze o evaluare pe fond, solicitând totodată Comisiei, la punctul 112 din hotărârea atacată, să evalueze dacă informațiile furnizate sunt „verificabile”, ceea ce presupune o anumită examinare a fundamentului acestora.

- 90 Ea susține, pe de o parte, că un control al conformității, chiar „formal”, presupune ca Comisia să verifice conformitatea raportului de securitate chimică cu cerințele precise menționate în anexa I la Regulamentul REACH, care prevede printre altele date „reprezentative privind expunerea, măsurate corespunzător”. Pe de altă parte, Tribunalul ar fi încălcat articolul 62 și anexa I la acest regulament atunci când a apreciat astfel, la punctul 112 din hotărârea atacată, că solicitantele autorizației s-au conformat acestor cerințe fără să fi fost realizată o asemenea verificare.
- 91 Comisia susține că al patrulea motiv nu poate fi admis.
- 92 ECHA susține argumentele Comisiei.

Aprecieria Curții

- 93 Potrivit articolului 60 alineatul (7) din Regulamentul REACH, o autorizație se emite numai în cazul în care „cererea se face în conformitate cu cerințele articolului 62”.
- 94 Această dispoziție impune, prin urmare, Comisiei să verifice dacă cererea de autorizare cuprinde ansamblul informațiilor solicitate la articolul 62 din regulamentul menționat, în special, în temeiul alineatului (4) litera (d) al aceleiași dispoziții, un raport de securitate chimică „elaborat în conformitate cu anexa I, care să acopere riscurile pe care le prezintă pentru sănătatea umană și/sau pentru mediu utilizarea substanței (substanțelor), datorită proprietăților intrinsece precizate în anexa XIV” la Regulamentul REACH.
- 95 Astfel cum recunoaște recurenta în recursul său, rezultă că Tribunalul a considerat în mod întemeiat, la punctele 104 și 106 din hotărârea atacată, că articolul 60 alineatul (7) din Regulamentul REACH presupune ca Comisia să verifice dacă o cerere de autorizare este conformă cu prevederile articolului 62 din acest regulament din punct de vedere formal, fără a-i reveni în acest stadiu sarcina de a aprecia temeinicia elementelor furnizate, în special dacă raportul de securitate chimică „deduce concluziile corecte” în ceea ce privește proprietățile acesteia.
- 96 În plus, examinarea caracterului verificabil al elementelor astfel solicitate constituie un control distinct de verificarea temeiniciei lor, astfel încât recurenta nu poate invoca în mod valabil o contradicție între punctul 109 din hotărârea atacată, în care Tribunalul a arătat că Comisia nu este obligată să examineze pe fond, în acest stadiu al procedurii, elementele care trebuie furnizate de solicitant în temeiul anexei I la Regulamentul REACH, și punctul 112 din aceeași hotărâre, care a precizat că documentele care trebuie furnizate în temeiul articolului 62 alineatul (4) din acest regulament trebuie să fie verificabile.
- 97 În plus, trebuie precizat că, deși controlul care revine Comisiei, în temeiul articolului 60 alineatul (7) din Regulamentul REACH coroborat cu articolul 62 din acest regulament nu trebuie, desigur, să fie superficial și impune acestei instituții să verifice cel puțin prezența informațiilor și a documentelor solicitate de acest regulament, o examinare precum cea preconizată de recurentă în ceea ce privește respectarea cerințelor prevăzute în anexa I la Regulamentul REACH ar conduce Comisia să se pronunțe și asupra calității datelor transmise și să anticipeze analiza pe fond care trebuie realizată ulterior de instituție pentru a determina dacă sunt îndeplinite condițiile la care este supusă o autorizație.
- 98 Rezultă că al patrulea motiv trebuie respins ca nefondat.

Cu privire la al cincilea motiv

Argumentația părților

- 99 Prin intermediul celui de al cincilea motiv, recurenta susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a considerat, la punctele 131-138 din hotărârea atacată, că articolul 60 alineatul (4) din Regulamentul REACH permite Comisiei să se pronunțe asupra evaluării comparative a riscurilor și a avantajelor fără ca informațiile privind riscurile să îndeplinească cerințele prevăzute în anexa I la acest regulament.
- 100 Ea susține de asemenea că, contrar celor statuate de Tribunal la punctele 135 și 136 din hotărârea atacată, Regulamentul REACH impune ca evaluarea expunerii la risc să privească în mod specific utilizarea substanței pentru care este solicitată o autorizație și ca ea să fie reprezentativă pentru această utilizare.
- 101 Ea adaugă că articolul 62 alineatul (4) litera (d) din Regulamentul REACH impune un raport de securitate chimică în conformitate cu anexa I la acest regulament, indiferent de temeiul juridic invocat pentru a acorda autorizația.
- 102 Ea se referă de asemenea la articolul 60 alineatul (10) din Regulamentul REACH, care impune ca titularul autorizației să se asigure că nivelul expunerii este cât mai scăzut posibil din punct de vedere tehnic și practic, indiferent dacă autorizația este acordată în temeiul alineatului (2) sau al alineatului (4) al articolului 60 din acest regulament.
- 103 În cadrul memoriului în replică, recurenta adaugă că, în orice caz, punctele 130 și 131 din hotărârea atacată nu confirmă în mod explicit că raportul de securitate chimică trebuie să fie cel puțin la fel de complet și precis, în scopul aplicării articolului 60 alineatul (4) din Regulamentul REACH, ca pentru aplicarea articolului 60 alineatul (2) din acesta, și solicită Curții să precizeze că aceasta trebuie să fie situația.
- 104 Ea arată de asemenea că, contrar celor susținute de Comisie, nu a confundat analiza cantitativă efectuată de CASE și evaluarea riscurilor menționată în anexa I la Regulamentul REACH, însă consideră totuși că există o legătură între analiza socioeconomică a riscului, care include date calitative, și evaluarea subiacentă a riscului efectuată de solicitant în temeiul acestei anexe I, care nu poate include date calitative decât într-un număr limitat de împrejurări. Ea susține că elementele de probă depuse de solicitantele autorizației prezentau lacune grave, astfel încât era imposibilă evaluarea corectă a riscului în sine și corecta sa evaluare comparativă cu alți factori în cadrul analizei socioeconomice.
- 105 Comisia susține că al cincilea motiv nu poate fi admis.
- 106 ECHA susține argumentele Comisiei.

Aprecierea Curții

- 107 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că, potrivit articolului 60 alineatul (7) din Regulamentul REACH, o autorizație se emite numai în cazul în care cererea se face în conformitate cu cerințele articolului 62 din acest regulament, articol care prevede, la alineatul (4) litera (d), un raport de

securitate chimică elaborat în conformitate cu anexa I la regulamentul menționat, care să acopere riscurile pe care le prezintă pentru sănătatea umană și pentru mediu utilizarea substanței (substanțelor), datorită proprietăților intrinsece precizate în anexa XIV la Regulamentul REACH.

- 108 Pe de altă parte, articolul 60 alineatul (4) din Regulamentul REACH se aplică în mod subsidiar față de articolul 60 alineatul (2) din acest regulament, în cazul în care nu se poate emite o autorizație în temeiul acestei din urmă dispoziții.
- 109 Rezultă din modul de redactare și din economia acestor diferite dispoziții că nu se poate emite o autorizație în temeiul articolului 60 alineatul (4) din Regulamentul REACH decât dacă solicitantul a depus un raport de securitate chimică elaborat în conformitate cu anexa I la acest regulament.
- 110 Or, nu rezultă din cuprinsul punctelor din hotărârea atacată vizate de recurentă în al cincilea motiv al său că Tribunalul ar fi statuat în mod diferit.
- 111 În plus, nu rezultă din hotărârea atacată nici că Tribunalul ar fi statuat că raportul de securitate chimică furnizat de solicitantele autorizației nu era conform cu cerințele din anexa I la Regulamentul REACH.
- 112 În această privință, la punctul 112 din hotărârea atacată, Tribunalul a arătat de altfel, pe de o parte, că părțile nu contestă că, în ceea ce privește acest raport, solicitantele autorizației s-au conformat cerințelor prevăzute în anexa I la Regulamentul REACH și, pe de altă parte, că recurenta nici măcar nu a prezentat elemente de probă în cererea sa de reexaminare din 2016 care să justifice o analiză diferită.
- 113 De asemenea, trebuie precizat că, deși Tribunalul a arătat la punctul 131 din hotărârea atacată că existența unor incertitudini sau a unor deficiențe în acest raport putea ridica problema dacă, în temeiul elementelor de fapt și al probelor de care dispune Comisia, autorizația putea fi acordată în temeiul articolului 60 alineatul (4) din Regulamentul REACH, este vorba despre o problemă distinctă de cea care face obiectul prezentului motiv.
- 114 Rezultă că al cincilea motiv este nefondat și trebuie respins.

Cu privire la al șaselea motiv

Argumentația părților

- 115 Prin intermediul celui de al șaselea motiv, recurenta susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a statuat, la punctele 216-224 din hotărârea atacată, că numai datele care se referă la proprietățile intrinsece ale unei substanțe care au fost incluse în anexa XIV la Regulamentul REACH sunt relevante pentru evaluarea riscurilor vizată la articolul 60 alineatul (4) din acesta, iar nu informațiile privind proprietățile intrinsece care au făcut obiectul unei includeri în lista substanțelor candidate prevăzută la articolul 59 alineatul (1) din Regulamentul REACH, dar care nu sunt menționate în această anexă.
- 116 Ea apreciază astfel că Comisia ar fi trebuit să ia în considerare informațiile referitoare la proprietățile DEHP ca perturbator endocrin, care au determinat ECHA să identifice, în luna decembrie a anului 2014, DEHP ca substanță care prezintă motive de îngrijorare deosebită, în sensul articolului 57 litera (f) din Regulamentul REACH.

- 117 Ea susține că Tribunalul s-a întemeiat în mod eronat exclusiv pe o interpretare literală a articolului 60 alineatul (2) și a articolului 62 alineatul (4) din Regulamentul REACH, fără să ia în considerare nici contextul, nici obiectivul urmărit de legiuitorul Uniunii.
- 118 Ea subliniază, în plus, că Tribunalul a arătat, pe de o parte, la punctul 216 din hotărârea atacată, că Comisia este obligată să examineze din oficiu totalitatea informațiilor relevante de care dispune la momentul adoptării deciziei sale, fără ca evaluarea riscurilor să fie limitată la examinarea informațiilor furnizate în cererea de autorizare, și, pe de altă parte, la punctul 217 din această hotărâre, că nu rezultă în mod direct din modul de redactare a articolului 60 alineatul (4) prima teză din Regulamentul REACH că evaluarea trebuie să se întemeieze doar pe informații privind proprietățile intrinsece ale substanței examinate, astfel cum sunt menționate în anexa XIV la acest regulament.
- 119 Ea susține de asemenea că anexa XVI la acest regulament nu limitează întinderea „avantajelor pentru sănătatea umană și pentru mediu” relevante pentru realizarea unei analize socioeconomice.
- 120 În plus, Tribunalul nu ar explica motivele pentru care articolul 60 alineatul (4) din Regulamentul REACH nu se referă numai la proprietățile menționate în anexa XIV la acest regulament, spre deosebire de textul articolului 60 alineatul (2) din regulamentul respectiv și al articolului 62 alineatul (4) litera (d) din acesta.
- 121 În memoriul în replică, recurenta susține că, în Hotărârea din 23 ianuarie 2019, Deza/ECHA (C-419/17 P, EU:C:2019:52), citată de Comisie în memoriul în răspuns, Curtea nu a statuat asupra obligațiilor Comisiei la evaluarea de către aceasta a unei cereri de autorizare.
- 122 Comisia susține că al șaselea motiv nu poate fi admis.
- 123 ECHA susține argumentele Comisiei.

Aprecierea Curții

- 124 Trebuie să se constate că, deși punctele 216-223 din hotărârea atacată, vizate de recurentă în al șaselea său motiv, sunt prezentate de Tribunal, la punctul 216 din hotărârea atacată, ca fiind examinate „cu titlu subsidiar”, al șaselea motiv nu prezintă totuși un caracter inoperant, întrucât aceste puncte cuprind în realitate o analiză complementară, iar nu subsidiară celei indicate la punctele 211-215 din această hotărâre.
- 125 În plus, contrar celor susținute de Comisie, nu rezultă că Curtea s-ar fi pronunțat cu privire la aspectul invocat în cadrul celui de al șaselea motiv în Hotărârea din 23 ianuarie 2019, Deza/ECHA (C-419/17 P, EU:C:2019:52).
- 126 Astfel, Tribunalul nu a săvârșit o eroare de drept atunci când a apreciat, la punctele 217-220 din hotărârea atacată, că, deși nu rezultă în mod direct din modul de redactare a articolului 60 alineatul (4) prima teză din Regulamentul REACH că evaluarea riscurilor pe care Comisia trebuie să o efectueze pe această bază trebuie să se întemeieze doar pe informațiile privind proprietățile intrinsece ale substanței examinate, astfel cum sunt menționate în anexa XIV la acest regulament, termenii articolului 60 alineatul (2) și ai articolului 62 alineatul (4) litera (d) din regulamentul menționat, care se referă în mod explicit la proprietățile intrinsece vizate în anexa XIV la același regulament, permit să se concluzioneze că aceasta trebuie să fie situația.

- 127 Prin urmare, Tribunalul a apreciat în mod întemeiat, la punctele 221-223 din hotărârea atacată, că eventualele informații privind proprietățile intrinsece ale unei substanțe care au făcut obiectul includerii în lista substanțelor candidate prevăzută la articolul 59 alineatul (1) din Regulamentul REACH, dar care nu au fost incluse în anexa XIV la acest regulament, nu trebuie luate în considerare la această evaluare, ținând seama, pe de o parte, de faptul că nu este vorba numai despre două faze diferite ale procedurii de autorizare prevăzute de acest regulament și, pe de altă parte, de faptul că simpla includere a anumitor proprietăți intrinsece ale unei substanțe în lista substanțelor candidate nu conduce în mod necesar sau automat la includerea lor în anexa XIV la regulamentul menționat.
- 128 În plus, nu reiese nici din modul de redactare, nici din economia anexei XVI la Regulamentul REACH, referitoare la elementele pe care le poate include o analiză socioeconomică, faptul că ar trebui reținută o interpretare diferită.
- 129 Rezultă că al șaselea motiv este nefondat și trebuie respins.

Cu privire la al șaptelea motiv

Argumentația părților

- 130 Prin intermediul celui de al șaptelea motiv, recurenta susține că Tribunalul a încălcat principiul precauției la punctele 284-295 din hotărârea atacată.
- 131 Ea susține că Tribunalul a interpretat în mod eronat motivul său și că ea nu susținea că acest principiu obliga Comisia să refuze autorizația în cazul în care erau îndeplinite condițiile de la articolul 60 alineatul (4) din Regulamentul REACH, ci că el trebuia să orienteze aprecierea instituției la aplicarea acestei dispoziții.
- 132 În opinia sa, în cazul în care, precum în speță, incertitudinile împiedicau o evaluare suficientă a riscului, Comisia era obligată să considere că solicitantul autorizației, în temeiul articolului 60 alineatul (4) din Regulamentul REACH, nu și-a îndeplinit sarcina de a demonstra că erau îndeplinite condițiile necesare pentru a obține această autorizație.
- 133 Recurenta susține de asemenea că, contrar celor statuate de Tribunal, principiul precauției nu se limitează să confere autorităților publice competența de a adopta o măsură determinată, ci se impune în cadrul acțiunii lor, după cum rezultă printre altele din Hotărârea din 9 septembrie 2011, Dow AgroSciences și alții/Comisia (T-475/07, EU:T:2011:445, punctul 144), precum și din Hotărârea din 25 iulie 2018, Confédération paysanne și alții (C-528/16, EU:C:2018:583, punctul 50).
- 134 În consecință, Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de drept atunci când a considerat că evaluarea socioeconomică prevăzută la articolul 60 alineatul (4) din Regulamentul REACH a „eliberat” Comisia de obligația sa de a aplica principiul precauției la punerea în aplicare a acestei dispoziții.
- 135 Comisia susține că al șaptelea motiv este nefondat.
- 136 ECHA susține argumentele Comisiei.

Aprecierea Curții

- 137 Contrar celor susținute de recurentă, nu reiese din cuprinsul punctelor din hotărârea atacată vizate în cadrul celui de al șaptelea motiv că Comisia nu ar fi obligată să aplice principiul precauției atunci când trebuie să examineze o cerere de autorizare în temeiul articolului 60 alineatul (4) din Regulamentul REACH.
- 138 Astfel, Tribunalul a amintit în esență, la punctul 292 din această hotărâre, că articolul 60 alineatul (4) din Regulamentul REACH constituie expresia luării în considerare necesare a acestui principiu și a principiului proporționalității în cazul în care nu este îndeplinită una dintre condițiile prevăzute la articolul 60 alineatul (2) din acest regulament, în speță cea referitoare la proba controlului riscului pe care îl prezintă pentru sănătatea umană sau pentru mediu utilizarea substanței în cauză.
- 139 În plus, nu se poate susține în mod valabil că principiul precauției se opune acordării unei autorizații în temeiul articolului 60 alineatul (4) din Regulamentul REACH, pentru simplul motiv al lipsei oricărei probe a controlului riscului, în caz contrar repunându-se în discuție validitatea acestei dispoziții care permite acordarea unei autorizații într-o astfel de ipoteză.
- 140 Or, recurenta nu contestă validitatea acestei dispoziții, ci modul în care trebuie aplicată.
- 141 Având în vedere ceea ce precedă, al șaptelea motiv nu poate, așadar, să fie admis.
- 142 În consecință, întrucât toate motivele au fost înlăturate, se impune respingerea recursului în totalitate.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 143 Potrivit articolului 184 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții, atunci când recursul nu este fondat, Curtea se pronunță asupra cheltuielilor de judecată.
- 144 Articolul 138 alineatul (1) din acest regulament, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 184 alineatul (1) din regulamentul menționat, prevede că partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată.
- 145 Întrucât Comisia a solicitat obligarea recurente la plata cheltuielilor de judecată, iar recurenta a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată.
- 146 Articolul 184 alineatul (4) din Regulamentul de procedură prevede că, în cazul în care un intervenient în primă instanță nu a formulat el însuși recurs, acesta nu poate fi obligat la plata cheltuielilor de judecată în procedura de recurs decât dacă a participat la faza scrisă sau orală a procedurii în fața Curții. În cazul în care un asemenea intervenient participă la procedură, Curtea poate decide ca acesta să suporte propriile cheltuieli de judecată.
- 147 În conformitate cu aceste dispoziții, se impune obligarea ECHA, intervenientă în primă instanță, la suportarea propriilor cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera întâi) declară și hotărăște:

- 1) Respinge recursul.**
- 2) Obligă ClientEarth să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Comisia Europeană.**
- 3) Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA) suportă propriile cheltuieli de judecată.**

Semnături